

[Kirkegaard.]

bødes formentlig en stor del af de opståede vanskeligheder, og til det vil mit parti gerne medvirke.

Jeg kan så ligesom nogle af de tidligere ordførere give udtryk for, at vi må have en udvalgsbehandling, idet det er betydelige beløb, det drejer sig om, og måske har også nogle af de skovejere, det drejer sig om, ønsker at fremsætte over for et sådant udvalg. Det må også erkendes, at der er komplicerede problemer i lovforslaget, idet en betydelig stigning i lagrene af oparbejdet træ formentlig vil påvirke handelen og omsætningen inden for området.

Kjær Rasmussen: Lovforslaget går ud på, at landbrugsministeren kan yde garanti for lån på op til 100 mill. kr. for nogle skovejere.

Allerede i § 1 får man et indtryk af, hvilke skovejere det drejer sig om, som skal nyde godt af loven. Det skal nemlig de skovejere, som har haft så mange vindfælder, at disse udgør mindst 100 m³, vel at mærke over normalhugsten. Så vidt jeg kan se, er der her ikke just tale om ejere af småskove. Men hvem er så tilbage? Det er jo dem, der, skal vi sige ligger i godsejerklassen, og det er vel dem, denne lov her skal rykke til undsætning.

Så vidt vi kan se, sætter man prisdannelsen ud af kraft. Normalt ville et stort udbud give lavere priser på træ, men hvad er man i gang med her? Ganske simpelt at yde garanti for så tilpas store lån, at skovejerne kan få råd til at slippe netop så meget overskudstræ på markedet hvert år, at priserne holdes oppe. Dertil kommer så de 4 pct. i rentetilskud fra staten, uanset hvor høj skovejernes skattepligtige indtægt måtte være.

Landbrugsministeren hævder i fremsættelsestalen, at efter det, ministeren har fået oplyst, er træpriserne for øjeblikket lave. Jeg tror, man må efterforske denne Dansk Skovforenings, formoder jeg, påstand meget nøje i udvalget. Diverse bygherrer mærker jo ikke så forfærdelig meget til, at træprisen skulle være gået ned.

Man kommer altså her fra Skovforeningens side til staten og vil have den til at yde ambulancetjeneste. Man vil have fordelene i de gode år, men risikoen vil man tilsyneladende ikke vide af. Denne fremgangsmåde

fører os hen til den helt naturlige konklusion, at det offentlige så burde overtage skovene, når det alligevel skal klare problemerne i forskellige, skal vi sige snævre vendinger.

Jeg kan ikke tilsige mit partis medvirken til det foreliggende lovforslag.

Erik Hansen (Ålborg amt): Når jeg gerne uden for ordførernes kreds ønsker at fremsætte nogle bemærkninger til lovforslaget, er det ikke, fordi jeg ikke deler den anskuelse, at der er sket et stormfald i skovene i visse dele af landet, som alle må hjælpe med til at afbøde virkningerne af. Min bevæggrund er, at denne støtte til skovejere i visse egne af landet fører et andet problem med sig, nemlig et beskæftigelsesproblem i de egne af landet, som ikke er ramt af stormfaldet, idet der på grund af de mindre priser som følge af støtte, som gives til skovning i visse dele af landet, vil finde en mindre skovning sted i bl. a. det nordlige Jylland, Midtjylland og Vestjylland.

Denne mindre skovning betyder, at en del af de arbejdere, som er beskæftiget ved skovvæsenet, vil stå uden beskæftigelse.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vort skovareal, som vel rundt regnet er på 11 pct. af det samlede danske areal, i nogle år har stået relativt fast. Der er ikke sket særlig store ændringer. Den voldsomme lyst til at plante, der tidligere var, er ligesom stagneret, og det forstår man i og for sig godt, bl. a. på baggrund af, at skovbrugets økonomi jo ikke er særlig fristende.

Det, jeg gerne vil have frem, er, om der ikke kunne gives mulighed for økonomisk eller anden støtte, som kunne føre til, at man i de egne, hvor arbejdskraften nu ikke kan beskæftiges ved skovning, satte ind på plantningsarbejder. Her tænker jeg ikke alene på behovet for at få plantet på jord, som er uegnet til almindelig landbrugsdyrkning, men også på læplantningsproblemet, som trænger sig voldsomt på. I Nord-, Vest- og Midtjylland ser man utallige steder, hvor der tidligere var frodige læbælter, at det tynder stærkt ud i læbælterne; hvidgranen har ikke kunnet stå de sidste års storme igennem, og det trænger sig vældig på at få mere gang i denne plantning.

Jeg vil også gerne henlede landbrugsministerens opmærksomhed på, at der findes